

prima instanță: M. Ulinici
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu,

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maria Tofan, prin intermediul reprezentantului său,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Tofan împotriva lui Ion Miron cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Maria Tofan și menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 25 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 martie 2015, Maria Tofan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Miron cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada de timp august-noiembrie 2013, a încheiat un contract de împrumut pecuniar cu titlu gratuit verbal cu pârâțul Ion Miron, având ca obiect transmiterea în beneficiul ultimului a sumei de 1402 euro, 30 cenți, pe un termen de un an, până la 30 noiembrie 2014.

Susține reclamanta că împrumutul este confirmat prin plățile de transfer Western Union și anume: din 12 august 2013 în sumă de 69 euro, 50 cintezi, din 16 august 2013 în sumă de 108 euro, din 26 august 2013 în sumă de 54 euro, 90 cintezi, din 11 septembrie 2013 în sumă de 520 euro, din 03 octombrie 2013 în sumă de 49 euro, 90 cintezi, din 11 octombrie 2013 în sumă de 300 euro și din 11 noiembrie 2013 în sumă de 300 euro, în total 1402,30 euro.

Din considerentul că ajuns la scadență, pârâțul nu și-a onorat obligația asumată, reclamanta i-a adresat nenumărate solicitări acestuia de a restitui în mod extrajudiciar suma menționată, însă aceste solicitări nu s-a soldat cu succes.

Prin invocarea prevederilor art. 619 Cod Civil, reclamanta a indicat că pârâtul urmează să achite și penalitatea de întârziere în mărime de 9 % peste rata dobânzii prevăzute de art. 585 Cod civil, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Solicită, reclamanta Maria Tofan încasarea din contul lui Ion Miron în beneficiul său a datoriei în sumă de 1402,30 Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 1166,84 lei și cheltuielile de judecată.

La 25 iunie 2015, Maria Tofan a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea din contul lui Ion Miron în beneficiul său a datoriei în sumă de 1402,30 Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 1166,84 lei, taxa de stat în mărime de 904 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei, cheltuielile legate de citarea pârâtului în sumă de 172,45 lei, cheltuielile de transport în sumă de 1128,10 lei și cheltuielile pentru depunerea interpelărilor în sumă de 210 lei (f.d. 50-51).

Prin hotărîrea Judecătorei Nisporeni din 25 iunie 2015 acțiunea a fost respinsă ca nefondată (f.d.74-75).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Maria Tofan și menținută hotărîrea Judecătorei Nisporeni din 25 iunie 2015 (f.d.108-112)

La 09 februarie 2016, Maria Tofan, prin intermediul reprezentantului său, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanței, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 09 februarie 2016 este depus în termen, deoarece conform copiei plicului, recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 11 decembrie 2015 (f.d. 121).

În motivarea recursului, Maria Tofan a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță, a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 17 martie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ion Miron, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Maria Tofan, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Tofan, prin intermediul reprezentantului său, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Maria Tofan, prin intermediul reprezentantului său, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi